

Č. j.: R223/2007/03-cccc/2008/310-KK

V Brně dne 14. března 2008

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 3. 12. 2007 navrhovatelem – **Československá obchodní banka, a.s.**, IČ: 00001350, se sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, právně zastoupena Mgr. Radkem Pokorným, advokátem AK Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Karoliny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 14. 11. 2007, č.j. S285/2007-00343/2007/550-IB, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **České republiky – Ministerstva financí**, IČ: 00006947, se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1, jejímž jménem jedná ředitel odboru 23 Ing. Stanislav Sluka, učiněných při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu s názvem „**Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření**“ zadané výzvou více zájemcům ze dne 7. 9. 2007,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 14. 11. 2007, č.j. S285/2007-00343/2007/550-IB,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - Česká republika – Ministerstvo financí, IČ: 00006947, Letenská 15, 118 10 Praha 1, za něhož jedná ředitel odboru 23 Ing. Stanislav Sluka (dále jen „zadavatel“), zadal dne 7. 9. 2007 veřejnou zakázku malého rozsahu s názvem „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“, a to výzvou více zájemcům na veřejnou zakázku malého rozsahu s názvem „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“.
2. Proti zadání veřejné zakázky podala v zákonem stanovené lhůtě námitky Česká obchodní banka, a.s., IČ: 00001350, se sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, právně zastoupena Mgr. Radkem Pokorným, advokátem AK Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Karoliny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“). Těmto námitkám však zadavatel nevyhověl. Proto dne 17. 10. 2007 podal navrhovatel k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) návrh na zahájení správního řízení podle § 113 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb. (dále jen „zákon“). K tomuto dni tedy bylo Úřadem zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, za jehož účastníky označil Úřad zadavatele a navrhovatele. Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.
3. V návrhu navrhovatel uvedl, že s ohledem na skutečnost, že zadavatel vyhlásil veřejnou zakázku na shodný předmět plnění dne 19. 2. 2007 v informačním systému o veřejných zakázkách pod evidenčním číslem 60004955, jejíž zrušení neproběhlo podle názoru navrhovatele v souladu se zákonem, nebyl zadavatel oprávněn vyhlásit novou veřejnou zakázku podle § 12 odst. 6 zákona. Proto se zadavatel svým návrhem domáhal jejího zrušení nápravným opatřením podle § 118 zákona. Navrhovatel k dříve vyhlášenému zadávacímu řízení uvedl, že nebyly splněny podmínky v § 84 odst. 2 písm. e) zákona, a proto se současně s tímto návrhem domáhal i toho, aby Úřad vydal rozhodnutí, jímž konstatuje, že se zadavatel dopustil správního deliktu spočívajícího v neplatném zrušení veřejné zakázky uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955.
4. Zadavatel se k zahájenému správnímu řízení vyjádřil v tom smyslu, že trvá na tom, že pro zrušení veřejné zakázky uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955 podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona byly splněny zákonné podmínky. Z tohoto důvodu nespátřuje porušení zákona ani v zadání veřejné zakázky malého rozsahu, vůči níž také navrhovatel svým návrhem brojí.
5. Navrhovatel na vyjádření zadavatele odpověděl v podstatě shodnými argumenty, jako ve svém návrhu, přičemž se odvolal na porušení zásady zákazu diskriminace podle § 6 zákona a domáhal se shodných úkonů Úřadu jako v návrhu na zahájení správního řízení.

Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 14. 11. 2007 rozhodnutí č.j. S285/2007-00343/2007/550-IB, kterým rozhodl, že se správní řízení zastavuje, neboť Úřad není věcně příslušný k rozhodnutí o návrhu.
7. Úřad v odůvodnění tohoto rozhodnutí úvodem uvedl, že se zabýval pouze postupem zadavatele při zadání veřejné zakázky malého rozsahu, zadané na základě výzvy více zájemcům ze dne 7. 9. 2007. Zrušení předcházejícího zadání veřejné zakázky uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955, přezkoumal samostatně ve správním řízení sp. zn. S242/2007.
8. Úřad dále uvedl, s odkazem na § 112 odst. 1 zákona, že vykonává dohled nad dodržováním tohoto zákona, při kterém přezkoumává zákonnost postupů zadavatele s cílem zajistit zachování zásad podle § 6 zákona. Podle § 2 písm. b) zákona Úřad rozhoduje o tom, zda zadavatele při zadání veřejné zakázky postupoval v souladu s tímto zákonem. Oporu pro své rozhodnutí našel Úřad v § 18 odst. 3 zákona, kde je uvedeno, že zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona zakázky malého rozsahu, přestože je povinen dodržet zásady uvedené v § 6 zákona. Z výše uvedeného je zřejmé, že Úřad k přezkumu postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu není věcně příslušný.
9. Úřad však zkoumal, zda byl zadavatel oprávněn zadat veřejnou zakázku podle § 12 odst. 6 zákona. Nakonec konstatoval, že zadavatel při zadání veřejné zakázky vycházel ze zkušeností a poznatků získaných v souvislosti s předchozím zadáním veřejné zakázky, kdy ze 4 obdržených nabídek dvě obsahovaly nabídkovou cenu do 2 000 000,- Kč. Zadavatel při stanovení předpokládané ceny vycházel z ustanovení § 13 odst. 2 zákona, kde je stanoveno, že předpokládanou hodnotu veřejné zakázky stanoví zadavatel v souladu s pravidly stanovenými v tomto zákoně a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či obdobného předmětu plnění. Nabídky, které zadavatel obdržel na základě výzvy více zájemcům, obsahovaly pouze nabídkové ceny v rozmezí 0,01 Kč až 35 821 500,- Kč a pouze jedna z nich nesplňovala výši nabídkové ceny – finanční limit stanovený pro zadání veřejné zakázky malého rozsahu. Z uvedeného tedy plyne, že zadavatelem předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena správně a nedosáhla 2 000 000,- Kč bez DPH.

II. Námitky rozkladu

10. Dne 3. 12. 2007 podal proti citovanému rozhodnutí navrhovatel rozklad. Jak vyplývá z jeho úvodu, zadavatel považuje výrok rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 11. 2007, č.j. S285/2007-00343/2007/550-IB (dále jen „napadené rozhodnutí“), jakož i jeho odůvodnění, za nesprávné a nezákonné.
11. V prvé řadě má navrhovatel zato, že Úřad je příslušný i k přezkumu zakázek malého rozsahu. Svůj závěr opírá o § 2 odst. 2 písm. a) zákona, který stanoví, že Ministerstvo financí je veřejným zadavatelem, a § 10 zákona, který definuje veřejnou zakázku na služby. Pokud Úřad svou nepříslušnost odvodil od § 18 odst. 3 zákona, jedná se o nesprávné právní posouzení věci. Úřad jakožto orgán dohledu je oprávněn i povinen podle § 112 odst. 1 zákona dohlížet nad dodržováním zákona, přičemž má povinnost zejména přezkoumávat úkony zadavatele s cílem zajistit dodržování zásad podle § 6

zákonu, které je povinen dodržovat i veřejný zadavatel při zadání veřejné zakázky malého rozsahu. Pod pojem „dohled nad dodržováním zákona“ navrhovatel rozumí i dodržování povinností stanovených v § 18 odst. 3 zákona, tj. povinnost dodržovat zásady stanovení v § 6 zákona. Rovněž pravomoc Úřadu podle § 112 odst. 2 písm. b) zákona není omezena na rozhodování o tom, zda zakázka byla zadána podle zákona, ale Úřad rozhoduje i o tom, zda zadavatel při zadání veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem, tedy i v souladu s § 18 odst. 3 zákona, protože jinak by se povinnost uložená tímto ustanovením zadavateli stala bezúčelnou. Navrhovatel v další části podaného rozkladu shrnuje zásady vyjádřené v § 6 zákona a vysvětluje jejich cíle a funkce. Upozorňuje, že v postupu zadavatele došlo k flagrantnímu porušení zásady zakazu diskriminace, když vyloučil navrhovatele z možnosti ucházet se o veřejnou zakázku. Na podporu svého závěru připomněl jak zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku vyhlášenou v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955, tak vyjádření náměstka ministra financí, pana Eduarda Janoty pro Rádio Česko odvysílané dne 17. 8. 2007 v 15:08, ve kterém náměstek výslovně uvedl, že v rámci předmětného zadávacího řízení nebude navrhovatel osloven. Dle názoru navrhovatele toto porušení zákona zadavatelem nemůže zůstat bez povšimnutí.

12. Jako další stěžejní námitku uvádí navrhovatel, že předmětnou zakázku nelze považovat za veřejnou zakázku malého rozsahu. Navrhovatel Úřadu vytýká, že svůj závěr o tom, že se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, v napadeném rozhodnutí dostatečně neodůvodnil, zejména pokud jde o námitku, že zadavatel zjevně hodnotu zakázky záměrně snížil pod 2 000 000,- Kč, když tutéž zakázku několik měsíců předtím zadával jako zakázku s předpokládanou hodnotou 22 400 000,- Kč. Tím se však Úřad vůbec nezabýval, přestože navrhovatel doložil, že jednoznačným záměrem zadavatele bylo uskutečnit takové zadávací řízení, které by mu umožnilo vyloučit z možnosti účasti v zadávacím řízení právě navrhovatele. Tím nedostal ustanovení § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a základním zásadám rozhodování stanovených správním řádem. Úřad nesprávně vycházel pouze z podaných nabídek, což je dle navrhovatele nepřípustné, neboť více jak 4 nabídky nemohly být s ohledem na způsob zadání podány. Právě proto, že jedna z těchto nabídek obsahovala nabídkovou cenu ve výši 35 821 500,- Kč, zpochybňuje úsudek Úřadu o hodnotě veřejné zakázky na relevantním trhu. Navíc § 13 odst. 2 zákona kogentně stanoví způsob stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky: nemá-li zadavatel informace z předchozích veřejných zakázek se stejným nebo obdobným předmětem plnění, musí předpokládanou hodnotu určit jiným objektivním způsobem, který v souladu se zásadou transparentnosti podle § 6 zákona umožní kontrolu postupu, jakým k určení předpokládané hodnoty veřejné zakázky dospěl. Jedním z takových objektivních způsobů je průzkum trhu. O reálné hodnotě předmětné veřejné zakázky svědčí i nabídky podané v původní veřejné zakázce uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955, ve které podala Českomoravská záruční a rozvojová banka nabídku ve výši 11 200 000,- Kč a další uchazeč Česká spořitelna, a.s. ve výši 14 400 000,- Kč. Ani s touto skutečností se však Úřad nijak nevypořádal. Navrhovatel současně uznal, že v předchozím zadávacím řízení podal nabídku s nabídkovou cenou 0,01 Kč, ale to neznamená, že by předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla 0,01 Kč, neboť nabídková cena navrhovatele byla ovlivněna řadou dalších ryze individuálních marketingových faktorů. Na podporu svého tvrzení odkázal na důkazy předložené zadavatelem (krycí listy dvou nabídek podaných ve veřejné zakázce „Správa finančních prostředků při zajištění výdajů státního rozpočtu určených na reprodukci majetku, který není ve vlastnictví České republiky“), které však zadavatel vzal v úvahu až při stanovení

předmětné veřejné zakázky, avšak nikoli při zadání předchozí veřejné zakázky uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955, jejíž předpokládaná hodnota činila 22 400 000,- Kč, přestože se předmětné veřejné zakázce svým předmětem blížila nejvíce. Z tohoto důvodu se důkazy předložené zadavatelem navrhovateli jeví jako irelevantní.

Závěr rozkladu

13. Navrhovatel proto požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

III. Řízení o rozkladu

14. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
15. Po projednání rozkladů a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladech a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru:
16. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 14. 11. 2007, č.j. S285/2007-00343/2007/550-IB, rozhodl, že se správní řízení zastavuje, neboť Úřad není věcně příslušný k rozhodnutí o návrhu, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladů

K nezákonnému zrušení zadávacího řízení uveřejněného pod ev. č. 60004955

17. Jak správně uvedl orgán dohledu v napadeném rozhodnutí, předmětem tohoto správního řízení není a ani být nemůže přezkoumání úkonů zadavatele při zadání veřejné zakázky s názvem „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“, uveřejněné v informačním systému o veřejných zakázkách dne 19. 2. 2007 pod evidenčním číslem 60004955. Přezkoumání úkonů zadavatele v tomto zadávacím řízení se věnuje správní řízení sp. zn. S242/2007. Dne 1. 10. 2007 vydal Úřad rozhodnutí č.j. S242/2007-00329/2007/550-IB, kterým rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že zrušil zadávací řízení, aniž by byly splněny podmínky podle § 84 zákona. Za spáchané porušení zákona uložil Úřad zadavateli pokutu ve výši 10 000,- Kč. V tomto rozhodnutí dospěl Úřad, stejně jako jeho předseda v rozhodnutí ze dne 18. 2. 2008, č.j. R212,214/2007/03-03909/2008/310-KK, k závěru, že není možné za důvod hodný zvláštního zřetele považovat vstup zadavatele do soudního či rozhodčího sporu s vybraným uchazečem (tj. navrhovatelem) v jiné věci, a to i přesto, že navrhovatel byl tím, kdo podáním žaloby soudní řízení inicioval. Současně Úřad konstatoval, že nebyly splněny podmínky pro aplikaci § 118 zákona, tedy podmínky pro zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení. Nehovoří-li § 118 zákona výslovně o nezákonném zrušení zadávacího řízení tak, jako to činí § 120 odst. 1 písm. b) zákona, nemůže Úřad za nezákonné zrušení zadávacího řízení postupovat podle § 118 zákona a uložit zadavateli opatření k nápravě, neboť takový

postup by odporoval zásadě *nullum crimen, nulla poena sine lege* (není viny ani trestu bez zákona).

K příslušnosti Úřadu k přezkumu veřejných zakázek malého rozsahu

18. Z ustanovení § 1 zákona vyplývá, že zákon upravuje postupy při zadávání veřejných zakázek, soutěž o návrh, dohled nad dodržováním tohoto zákona a podmínky vedení a funkce seznamu kvalifikovaných dodavatelů a systému certifikovaných dodavatelů. Ustanovení § 18 odst. 3 zákona ale stanoví, že zadavatel není povinen zadávat podle zákona veřejné zakázky malého rozsahu; veřejný zadavatel je však povinen dodržet zásady uvedené v § 6 zákona. Na základě § 18 odst. 3 zákona tak lze dovodit, že postup zadavatele při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu „vypadává“ z širšího okruhu (zadávání) ostatních druhů veřejných zakázek.
19. Ustanovení § 21 odst. 1 zákona dále obsahuje taxativní výčet druhů zadávacích řízení upravených zákonem, přičemž je zřejmé, že se v něm nepočítá se zvláštním druhem zadávacího řízení pro veřejné zakázky malého rozsahu. Pohlédneme-li následně do ustanovení § 112 odst. 2 zákona, ani toto ustanovení se o veřejných zakázkách malého rozsahu, resp. o pravomoci Úřadu k rozhodování, zda při jejich zadávání postupoval zadavatel v souladu se zákonem, nezmiňuje. Naproti tomu dokonce § 112 odst. 2 písm. b) výslovně uvádí, že Úřad rozhoduje o tom, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky postupoval v souladu s tímto zákonem. Dává-li zákon zadavateli možnost v případě veřejné zakázky malého rozsahu možnost podle zákona nepostupovat vůbec, nebylo by logické, aby následně jeho postup přezkoumával, a to zejména proto, že by nemohl konkrétní úkony zadavatele podřadit pod zákonné normy obsahující práva a povinnosti zadavatele. To vše platí stejně, pokud jde o zásady stanovené v § 6 zákona, neboť jejich aplikace je z praktického hlediska opět spjata s konkrétními ustanoveními zákona a v nich zakotvenými právy a povinnostmi. Přitom je zřejmé, že výčet uvedený v § 112 odst. 2 zákona je vzhledem k absenci slov či slovních spojení typu „zejména“ či „mezi jinými“ výčtem konečným.
20. Ustanovení § 112 odst. 1 zákona má toliko obecnou a proklamativní povahu a pouze se v něm konstatuje, že Úřad vykonává dohled nad dodržováním tohoto zákona, při kterém přezkoumává zákonnost úkonů zadavatele s cílem zajistit zachování zásad podle § 6 zákona. Ustanovení § 112 odst. 2 zákona pak toto obecné ustanovení konkretizuje způsobem, který byl popsán a blíže vysvětlen v předchozím odstavci.
21. Uzavírám tedy, že není-li zadavatel povinen podle zákona při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu povinen vůbec postupovat, není současně pro veřejné zakázky malého rozsahu ani dána přezkumná pravomoc Úřadu podle § 112 zákona.
22. Pro úplnost uvádím, že pod pojmem „transparentnost“ postupu zadavatele při zadávání zakázek podle § 6 zákona lze rozumět takový postup, který bude ve všech směrech zřejmý, jasný a srozumitelný a zajistí úplnou a včasnou informovanost všech účastníků výběrového řízení, včetně následné přezkoumatelnosti ze strany kontrolních orgánů. Zadavatel tak musí zajistit, aby všichni uchazeči o veřejnou zakázku měli stejné podmínky (např. stejné informace týkající se předmětu veřejné zakázky) pro zpracování svých nabídek, aby zadávací dokumentace nebyla zpracována takovým způsobem, že dojde ke zvýhodnění žádného z účastníků výběrového řízení (nesmí být tzv. „ušita na míru“ některému z dodavatelů), a rovněž nesmí být žádný z dodavatelů oproti ostatním

dodavatelům zvýhodněn tím, že zná podmínky zadávacího řízení dříve, než je zadavatel oficiálním způsobem uveřejní, apod.

23. Kdyby se tedy měl Úřad meritorně zabývat otázkou, zda byla porušena některá ze zásad uvedených v § 6 zákona, je třeba vnímat, že námitky navrhovatele spočívají především v údajné snaze navrhovatele z účasti v zadávacím řízení vyloučit, resp. jej do soutěže o veřejnou zakázku malého rozsahu vůbec nepřizvat. K zajištění co nejširšího okruhu uchazečů je však určeno jen otevřené řízení podle § 27 zákona; všechny ostatní druhy zadávacích řízení počítají s oslovením omezeného počtu zájemců, přičemž jakousi pomyslnou hranici představuje minimálně 5 uchazečů, jak vyplývá z právní úpravy užšího řízení (§ 28 zákona) a zjednodušeného podlimitního řízení (§ 38 zákona). Vylučuje-li ustanovení § 18 odst. 3 zákona v případě veřejných zakázek malého rozsahu povinnost zadavatele postupovat podle zákona, znamená to, že zadavatel není povinen volit či napodobovat konkrétní druh zadávacího řízení, tím méně řízení otevřené. Za této situace nelze považovat za porušení zásady transparentnosti a zákazu diskriminace, když zadavatel osloví pouze omezený počet potenciálních uchazečů, aniž by jedním z nich byl i navrhovatel. Na tom nic nemůže ovlivnit ani výrok náměstka ministerstva financí pro Rádio Česko.

K předpokládané hodnotě veřejné zakázky

24. Zadavatel je povinen vždy před zadáním veřejné zakázky určit její předpokládanou hodnotu (§ 13 odst. 1 zákona). Výše předpokládané hodnoty je rozhodující pro určení, zda se bude jednat o veřejnou zakázku nadlimitní či podlimitní (případně veřejnou zakázku malého rozsahu), a pro určení, která ustanovení zákona se budou na zadávací řízení vztahovat. Obecná pravidla pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky jsou upravena v § 13 odst. 2 zákona, který stanoví, že předpokládanou hodnotu stanoví zadavatel v souladu s pravidly stanovenými v tomto zákoně a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění; nemá-li zadavatel k dispozici takové údaje, stanoví předpokládanou hodnotu na základě údajů a informací získaných průzkumem trhu s požadovaným plněním, popřípadě na základě údajů a informací získaných jiným vhodným způsobem. Pro stanovení výše předpokládané hodnoty přitom je rozhodující den odeslání oznámení či výzvy o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění.
25. Jak vyplývá z citovaného § 13 odst. 2 zákona, v první řadě vychází zadavatel při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky z údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění. Vzhledem k dikci zákona, který o „údajích a informacích získaných průzkumem trhu s požadovaným plněním“ hovoří teprve za středníkem, a navíc takový postup podmiňuje tím, že zadavatel údaje a informace o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění k dispozici nemá, je zřejmé, že průzkum trhu se použije teprve subsidiárně, ukáže-li se, že není možné podklady pro stanovení předpokládané ceny získat z údajů a informací o zakázkách stejného či podobného plnění.
26. V daném případě nelze spatřovat nezákonnost v postupu zadavatele, když vycházel z údajů a informací o veřejné zakázce s názvem „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“, uveřejněné v informačním systému o veřejných zakázkách dne 19. 2. 2007 pod evidenčním číslem 60004955. Vzhledem k tomu, že § 13 odst. 2 zákona hovoří obecně o „údajích a informacích“, není

vyloučeno, že mezi takové údaje a informace nemohou patřit i nabídkové ceny v nabídkách podaných v obdobné veřejné zakázce. V citované zakázce ze dne 19. 2. 2007 uveřejněné pod evidenčním číslem 60004955 navíc byly podány dvě nabídky, jejichž cena se pohybovala hluboko pod předpokládanou hodnotou veřejné zakázky. K obdobnému závěru vedly i nabídkové ceny nabídek podaných ve dříve vypsané veřejné zakázce s názvem „Správa finančních prostředků při zajištění výdajů státního rozpočtu určených na reprodukci majetku, který není ve vlastnictví České republiky“. Zadavatel tedy mohl oprávněně dojít k závěru, že cena pohybující se řádově do jednoho tisíce korun českých není mimořádně nízkou nabídkovou cenou, a proto nelze nic vytýkat jeho závěru, že veřejná zakázka ze dne 19. 2. 2007 uveřejněná pod evidenčním číslem 60004955, stejně jako přezkoumávaná veřejná zakázka, mohly být zadány jako veřejné zakázky malého rozsahu.

V. Závěr

27. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
28. Vzhledem k výše uvedenému jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Ministerstvo financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1, za něhož jedná ředitel odboru 23 Ing. Stanislav Sluka,
2. Mgr. Radek Pokorný, advokát AK Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Karoliny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1,
3. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce